

"On käsittämätöntä, että Suomessa on sallittu 6 vuotta kymmenien tuhansien EU-alueelta välitettyjen vuokratyöläisten polkumyynti ja tšekäläisten työehtojen rikkominen."

Jyrki Yrttiaho, sivu 5

"Jos halutaan kasvattaa pienten maiden varustautumista suurten maiden poliittista diktatuuria vastaan, kansanäänestykset ovat tehokas ase."

Esko Seppänen, sivu 3

VAIH'TOEH'TO

EUROPE

3/2009

Irlannin kansanäänestys on Euroopalle iso asia

Irlanti äänestää 4.10. toistamiseen siitä hyväksyykö vai hylkääkö maa Lissabonin sopimuksen. On huomattavaa että irlantilaiset hylkäsivät sopimuksen kansanäänestyksessä jo kerran. Nyt irlantilaiset äänestävät uudelleen samasta sopimuksesta. Sopimuksen kylkeen on tosin lisätty poliittisia julkilausumia mutta niillä ei ole sitovaa oikeudellista merkitystä. Tämä on luonnollista, sillä Lissabonin sopimus on jo hyväksytty useimmissa EU-maissa eikä sitä tällöin voi jälkeinpäin muuttaa.

Irlanti on tunnetusti ainoa EU-maa jossa Lissabonin sopimuksesta päätetään kansanäänestyksellä. Maan perustuslaki ei anna muuta mahdollisuutta. Kaikissa muissa maissa kansanäänestys on jätetty pitämättä. Syynä monessa maassa, kuten Ranskassa, on pelko siitä, että kansa hylkäisi sopimuksen, kuten kävi Hollannin ja Ranskan äänestyksissä Lissabonin sopimuksen kanssa lähes samansisältöiselle perustuslailliselle sopimukselle viitisen vuotta sitten.

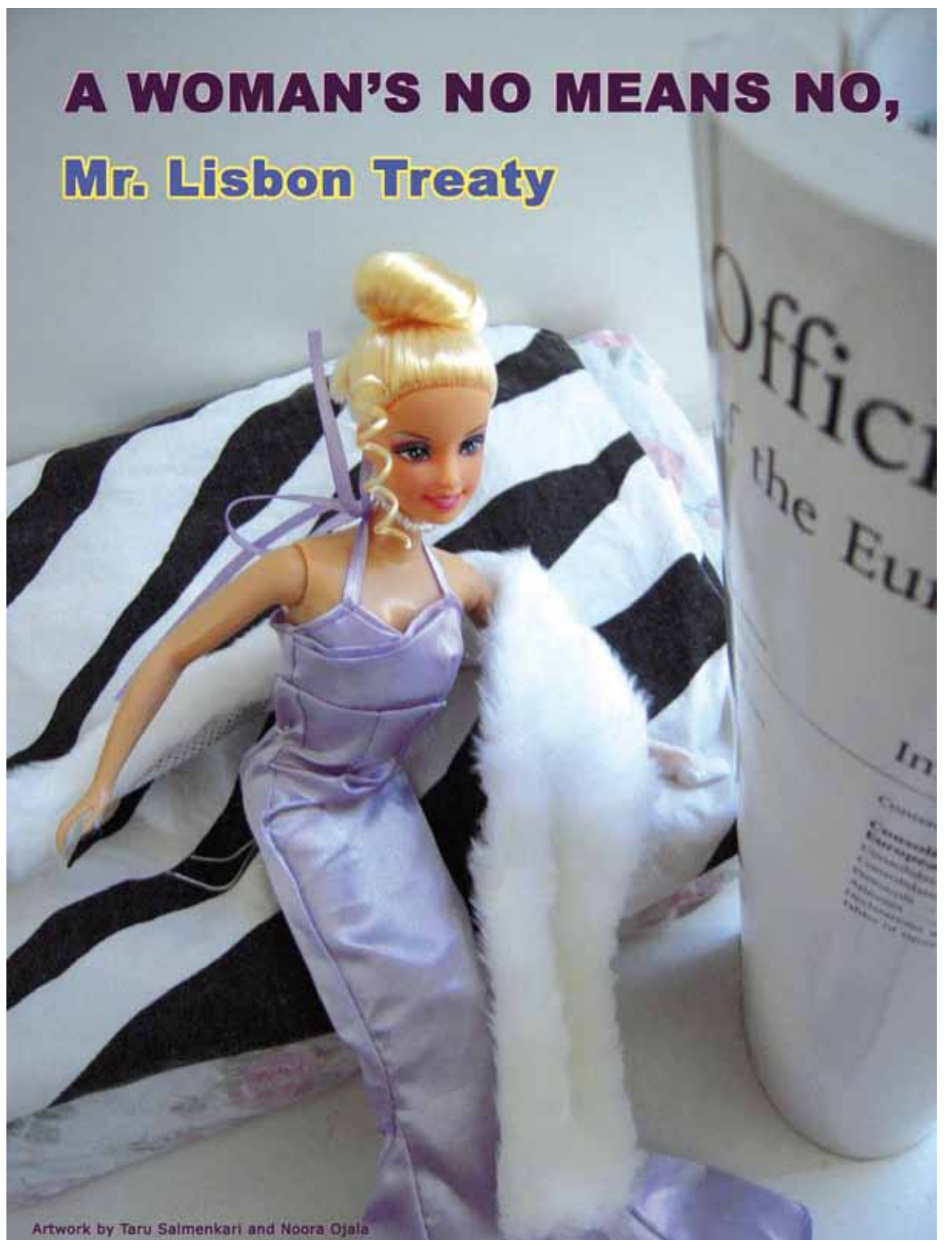
Euroopan Unionin menestykselle Lissabonin sopimuksen sanotaan sen puoltajien joukossa olevan tärkeä sen tähden että se keskittää valtaa ja luo näin edellytykset entistä tehokkaammalle unionille.

Tällaiset Lissabonin sopimuksen puolustajat harvoin pysähtyvät ajattelemaan toista, tärkeämpää asiaa. Jos Lissabonin sopimus ajetaan läpi useimmissa maissa eliitin tahdosta kansalaisilta kysymättä, ja jos se vielä runnotaan kansanäänestykseen Irlannissa uudelleen kunnes "oikea" tulos saadaan seurauksena tästä Euroopan Unionin demokratiavaje kasvaa entisestään.

Voidaan kysyä onko sellainen Euroopan Unioni hyvä, joka poliittisen ja taloudellisen eliitin mielestä on tehokas ja menestyvä mutta kansalaisten mielestä on vieras ja vastenmielinen. Olisi myös syytä kysyä mitä merkitsee eurooppalaiselle valistusperinteelle se, jos mantereellemme syntyy iso, vahva EU, jonka peruskirjalla ei ole kansalaisten tukea.

Nämä kysymykset koskevat meitä kaikkia, mutta vain irlantilaiset pääsevät äänestämään. Pelkona on että jos Irlanti hyväksyy Lissabonin sopimuksen koko Euroopan Unioni ajautuu yhä syvemmälle harvinaisuuden ja markkinafundamentalismien suohon. Turhan jännittävä on Irlannin äänestys.

Thomas Wallgren

Artwork by Taru Salmenkari and Noora Ojala

Kahden mediataiteilijan, Taru Salmenkarin ja Noora Ojalan, juliste Irlannin toiseen kansanäänestykseen. <http://wakefromthedeath.blogspot.com/>

P Ä Ä K I R J O I T U S

Eurooppalaisten johtajien röhkeys leviää Suomeen kuin sikainfluenssa

Näinä vaalirahoitusotkujen aikoina on vahvasti alkanut tuntua siltä, että EU:n suurten maiden valtiojohtajien käyttäytymistavat ovat tarttuneet Suomenkin valtiojohdon huippuun. Tällä tarkoitan sitä arvotonta näytelmää, jossa pääministeri, valtiovarainministeri ja vaikkapa eduskunnan puhemies suhtautuvat erittäin ylimielisesti aktiivisten kansalaisten huoleen demokratian pelisääntöjen ja pohjoismaisen avoimuuden arvojen toteutumisesta presidentinvaalin ja eduskuntavaalien puolue- ja ehdokasrahoituksen selvittelyssä.

Maamme huippujohdon arrogansilla ei tunnu olevan mitään rajaa, eettisistä periaatteista ja moraalista puhumattakaan. Onko poliittisen johdon herkkyyttä kuunnella kansalaisia ja aistia ihmisten mielialoja kokonaan kadonnut – poliittisen sikainfluenssan tai varhaisdementiaan tartuntaan?

Mieleen tulee Italian mafian vertaaminen oman maamme suurten puolueiden ja suurpääoman ”hyvä veli verkostoon” tai Berlusconiin röhkeyden rinnastaminen meidän huippupoliitikkojemme ylimielisyyteen ja ”lain yläpuolella” olemiseen. Eikä kauaksi jää presidentti Ciscard d’Estaingin tai Sarkozyn toiminta EU-liittovaltion pakkosyöttämisessä ranskalaisille. Nythän Irlantia ollaan panemassa polvilleen Ruotsin puheenjohtajakauden aikana Barroson ja euroeliitin yhteisvoimin.

Meillä sen sijaan hallituksen ulkoministeri vaihdettiin taannoin paremmin NATO-henkiseksi ja USA:n Irakin & Afganistanin ryöstöretken jälkihoidon turvaamiseksi – perinteinen YK-vetoinen rauhanturvaaminen on muuttumassa entistä suoremmin Nato-johtoisiksi sotatoimiksi vaikkapa sitten EU-savuverhon avulla.

Ulkoministeri Stubbin ja puolustusministeri Häkämiehen puolueen ”kansallista” luonnetta ja vastuutomuutta ei voi kuin ihmetellä. Aivan kuin tässäkin asiassa ei kansalaismielipide olisi minkään arvoinen, kun kansa ei edelleenkään hyväksy maamme liittämistä sotilasliitto NATO:on eikä sotaretkiä ympäri maailmaa.

Saksan vaalien tulos viittaa voimakkaasti EU-ytimen vahvistamiseen ja sosiaalisen ulottuvuuden heikentämiseen EU:n politiikassa. Liittovaltiokehitys ja perustuslaillinen sopimus saattavat edetä taloudellisen taantumun vanavedessä, kun elvytystoimia suunnataan ahtaasti voiton maksimoinnin turvaamiseksi.

Tämän suuntauksen vaihtoehtoja ovat vaikkapa julkisten palvelujen lisääminen pohjoismaisen mallin mukaisesti, Tobinin veron ja finanssitransaktioveron käyttöön ottaminen ensin vaikkapa Euroopassa ja sitten koko laajassa maailmankaupassa. Tällaisia realistisia toimia ovat vaatineet niin eurooppalaiset kuin amerikkalaiset taloustieteilijät ja valtiojohtajat, puhumattakaan laajoista kansalaisten foorumeista paremman tulevaisuuden turvaamiseksi globaalissa mittakaavassa.

Myös Suomen hallitukselta odotetaan toisenlaista toimintaa – niin valtiontalouden, verotuksen kuin kansalaisten perusoikeuksienkin turvaamiseksi, samoin myös työllistämisen, kehitysyhteistyön ja ympäristömuutoksen saaroilla.

Aurinkoista syksyä vaihtoehdoisen Euroopan ja maailman rakentamisessa!

Olli Salin

KUVA: TOIVO KOIVISTO

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry järjestää

AY-LIIKKEEN ARVIOT AJANKOHTAISESTA TILANTEESTA – paneelikeskustelu

YK:n päivänä 24.10.2009

klo. 14.00-17.00

Ostrobotnialla (Jääkärihuone)

Museokatu 10, Helsinki

Varsinainen paneelikeskustelu

alkaen klo. 15.00.

Tällä hetkellä panelistiksi lupautunut mm.
Toimihenkilöunionin puheenjohtaja ANTTI RINNE.

Tervetuloa!

Materiaalia

VEU:n toimistolta voi hakea tai tilata lehtiä ja pamfletteja:

EU:n militarisoinnin päiväkirja

EU:n perustuslain valmistelun historia

Näin jatkuu EU:n militarisointi

VEU:n nettisivuilta löytyy myös tulostettavia versioita.

Vaihtoehto EU:lle-lehti

Päätoimittaja: Olli Salin • Julkaisija: Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry - VEU •
Postiosoite: Mäkelänkatu 15, 00550 Helsinki • Puhelin: (09) 682 3422 • Sähköposti: veu@co.inet.fi • Pankki: Sampo 800015-926663 • Taitto: Asmo Koste Paino: Satakunnan painotuote

Europarlamentin päivitys syksyllä 2009

Euroopan Parlamentti on pinta-alaltaan maanosamme suurin sisäruokintalaitos. Sen kaikkien rakennusten yhteinen pinta-ala on lähes miljoona neliometriä.

Laitoksen nimi on harhaanjohtava.

Kyseessä ei ole koko Euroopan parlamentti vaan Euroopan unionin toimielin. Eurooppa on enemmän kuin EU ja siihen kuuluu muun muassa paljon Venäjää ja vähän Turkia.

Se ei myöskään ole oikea parlamentti. Sillä on vain rajallinen lainsäädäntövalta (sekin yhdessä jäsenmaiden ministereiden neuvoston kanssa), eikä se voi sitä omilla päätöksillään lisätä. Sillä on valtaa vain niissä asioissa, jotka jäsenmaat ovat yksimielisesti siirtäneet pois itseltään sen ylikansalliseen toimivaltaan. Muilta osin se edustaa pelkkää poliittista sanahelinää. Kaikkein vimmaisimmin europarlamentissa keskustellaan asioista, jotka eivät sille kuulu.

Eurodemokratiaa markkinoidaan ns. subsidiariteetti- eli toissijaisuusperiaatteella: päätökset tulee tehdä mahdollisimman lähellä päätöksenteon kohdetta. Sana "subsidiariteetti" kääntyy suomeksi myös läheisyysperiaatteena, mutta käsitteen luonnetta kuvaa osuvammin toissijaisuus. Mainittu subsidiariteetti ei nimittäin ulotu lainkaan asioihin, jotka ovat EU:n toimivallassa, ja niiden osalta unionin lait ovat aina ensisijaisempia - siis ylempinä - kuin jäsenmaiden omat lait.

Uudella perustuslailla eli Lissabonin sopimuksella EU:lle siirretään lisää ylikansallista toimi- eli päätösvaltaa.

Jos halutaan kasvattaa pienten maiden varustautumista suurten maiden poliittista diktatuuria vastaan, kansanäänestykset ovat tehokas ase. Siksi eurokraatit eivät halua niitä. Sillä tavalla torjutaan ennalta "väärät" äänestystulokset.

Jokainen EU:n toimivaltaa lisäävä päätös vaatii jäsenmaiden yksimielisyyden ja jokaisen jäsenmaan kansallisen parlamentin hyväksymisen.

Kun Irlannin kansa - ainoana - sai kansanäänestää, tulos oli "väärä": EU:n perustuslaki hylättiin. Eukit olivat kuitenkin huonoja häviäjiä ja panivat irkut äänestämään uudelleen. Irlannin kasinokupla puhkesi vuosi sitten kapitalismin mustan syksyn seurauksena, ja sen seurauksena kesän mielipidetutkimukset ovat kertoneet pienen kansan hakevan turvaa itseään isommista voimista ja tällä kerralla hyväksyvän - taloudellisten pakkojen oloissa - Lissabonin sopimuksen. Se on lopullinen niitti kansalliselle demokratialle.

Suomen poliittinen eliitti perustelee Suomen lakien siirtämistä vieraaseen päätösvaltaan niin että "päästään vaikuttamaan". Unohdetaan, että EU:ssa - ja sen myötä Euroopan Parlamentissa - on suurten maiden valta. Suurilla mailla on veto-oikeus kaikkiin EU:n lakeihin sekä neuvostossa että parlamentissa.

Neuvostossa kolme väkirikkainta maata yhdessä (plus yksi pieni) voi saada minkä tahansa EU-lain hylkyy, vaikka 23 muuta jäsenmaata olisi valmis sen hyväksymään. Europarlamentissa taas suurten maiden valta perustuu niiden

edustajien paljon muita suurempaan lukumäärään.

Europarlamentissa keskeiset vaikutusmahdollisuudet kiinnittyvät hierarkisten asemien saavuttamiseen. Johtopaikoista kamppaillaan.

Uudessa parlamentissa eniten (4) suomalaisia on oikeistolaisen Euroopan kansanpuolueen (EPP) parlamenttiryhmissä. Kun ryhmä jakaa tehtäviä, se tapahtuu suurilla suosivalla d'Hondt-menettelmällä. Siltä pohjalta Suomen kokoomuslaisten ensimmäinen valinta tapahtui järjestysnumerolla 51. Sitä ennen oli jo jaettu 50 tärkeintä tehtävää, ja suomalaisille jäi jaossa vain jämä: yksi valiokunnan varapuheenjohtajuus (Eija-Riitta Korholalle) lähes sadasta jaossa olevasta vastaavasta tehtävästä.

Valiokunnan varapuheenjohtajuuden ovat saaneet myös liberaaliryhmän (RKP) Carl Haglund ja parlamentin pienimmän ryhmän edustaja Timo Soini. Heidän valiokunnillaan ei kuitenkaan ole minkäänlaista lainsäädäntövaltaa; kunhan keskustelevat kaloista ja kulttuurista.

Suomalaisedustajista merkittävin hierarkkinen tehtävä on Heidi Hautalan puheenjohtajuus ulkoasianvaliokunnan alaisessa ihmisoikeuksien alivaliokunnassa. On kuitenkin muistettava, että koko Euroopan Parlamentilla ei ole toimivaltaa ulkoasioissa saati ihmisoikeuskysymyksissä, vaikka Hautala tietysti muuta mielikuvaa mielellään markkinoi.

Kun Suomen mepeistä yli puolet vaihtui (niin kuin koko europarlamentistakin), suomalaisten hie-

rarkkiset asemat kansallisten etujen puolustamisessa heikkenivät aikaisempaan verrattuna. Se johtui seniorettiasemien mureneemisesta, sillä poisjääneiden mutta ikääntyneiden edustajien pitkäaikainen jäsenyys oli tuonut mukanaan ohituskai- toja mekanistiin d'Hondt-järjestelmään. Lähivuodet ovat turhan monelle Suomimepille pelkkää opettelua, mutta seuraavissa vaaleissa he sitten edustavat osaa-

Pienten maiden vähälukuisen meppimäärän johdosta erilaisuus ja moninaisuus saavat kylmää kyytiä EU:ssa. Mitä isompi on yhteisö, sitä pienempi on valtakäytön sisäpiiri. Suppea edustuksellisuus samanlaistaa, ja valta leikkaa demokratiasta rönsyt pois.

Esko Seppänen

EU-jäsenyys tuli Suomelle entistä kalliimmaksi

Suomi maksoi EU:lle viime vuonna 319 miljoonaa euroa enemmän kuin sai unionilta, käy ilmi EU-komission budjettikatsauksesta.

Maksuosuus lähes tuplaantui edellisvuotisesta, sillä vuonna 2007 Suomi joutui pulittamaan EU:lle vain 172 miljoonaa euroa.

EU:n ylivoimaisesti suurin nettomaksaja on Saksa, joka rahoitti unionia viime

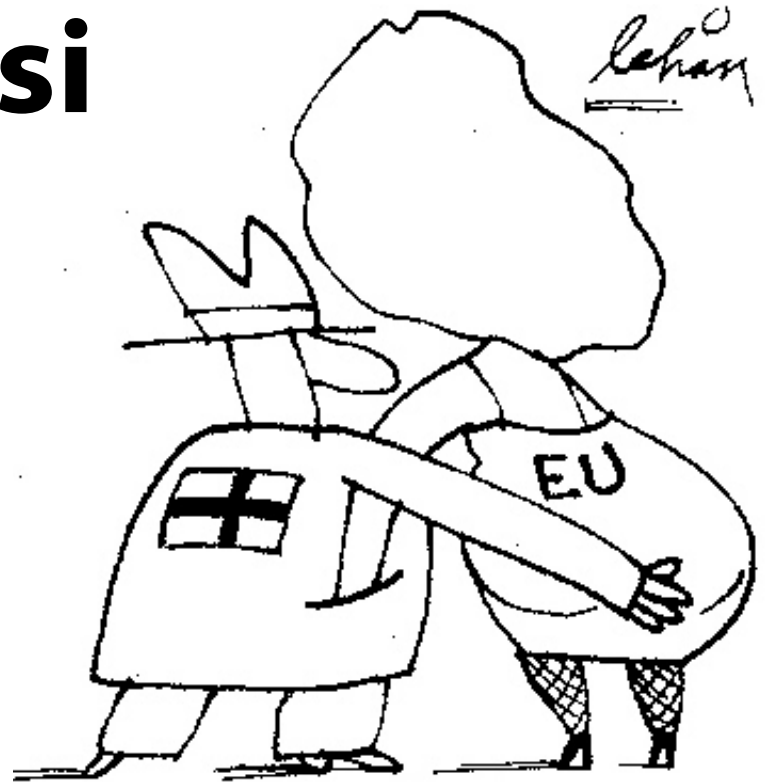
vuonna lähes 8,8 miljardilla eurolla.

Ruotsiin verrattuna Suomen maksuosuus oli maltillinen, sillä länsinaapurit rahoittivat unionia lähes 1,5 miljardilla eurolla.

Eniten EU-jäsenyydestään hyötyi viime vuonna Kreikka, joka sai unionilta 6,3 miljardia euroa enemmän kuin mitä sille maksoi.

Toiseksi suurin hyötyjä oli Puola.

EU:n budjetti oli viime vuonna 116,5 miljardia euroa, mikä vastaa vajaata prosenttia unionimaiden yhteenlasketusta bruttokansantulosta. Budjetista 40 prosenttia meni työllisyyttä, kasvua ja kilpailukykyä edistäviin toimiin. Maataloustuen osuus budjetista oli 37 prosenttia.

Latinalaisessa Amerikassa alueiden yhteistyöstä hyviäkin kokemuksia

Osallistuin heinäkuun lopulla VEU:n edustajana Paraguayn hallituksen kutsuun kokoukseen "Alueellinen yhteistyö: mahdollisuus kriisien voittamiseen."

Paraguayn hallitus toimii tällä hetkellä Etelä-Amerikan maiden taloudellisen yhteistyöjärjestön, Mercosurin puheenjohtajanaan. Maata johtava keskustavasemmistolainen presidentti Fernando Lugo oli kutsunut alueellisen yhteistyön vaihtoehtoja käsittelevään korkean tason konferenssiin tutkijoita, kansalaisaktivisteja ja hallinnon edustajia kaikilta mantereilta. Kokouksessa pohdittiin sitä, miten alueellisen yhteistyön avulla voidaan suojella kansalaisia ja luontoa globaalin talous- ja ympäristökriisien tuhoisilta vaikutuksilta. Kysyimme myös minkälaiset yhteistyön muodot voivat päinvastoin pahentaa kriisejä.

Suomalaisen ja eurooppalaisen näkökulmasta huomio kiinnittyi siihen, kuinka vahvasti alueellisen yhteistyön edistäminen on Latinalaisessa Amerikassa ankkuroitunut vahvojen kansalaisliikkeiden toimintaa. Kansalaisliikkeillä on viime vuosilta erittäin tärkeä ko-

kemus siitä, että niiden alueellisella yhteistyöllä voi olla valtava merkitys. Kansalaisliikkeiden laaja yhteistyö, kritiikki ja mobilisointi johti mm. Yhdysvaltojen

haluaman Amerikan mantereeseen vapaakauppasopimuksen hylkäämiseen. Kyseistä sopimusta "Free Trade Agreement of Americas" (FTAA, espanjaksi ALCA) vastustamaan kansanliikkeet loivat yhteistyöjärjestön Hemispheric Social Alliance (HSA), joka oli myös mukana heinäkuisessa kokouksessa Paraguayssa.

HSA:n keskeinen aktiivisti, maailman sosiaalifoorumissa alueellisen yhteistyön kokouksia yhdessä VEU:n kanssa järjestänyt argentiinalainen Gonzalo Beron arvioi Paraguayssa että haasteet ovat isoja.

Alueellisessa yhteistyössä olisi aika siirtyä vastustamisesta myönteisten vaihtoehtojen kehittämiseen. Yhdessä Latinalaisen Amerikan maat voisivat puolustautua Yhdysvaltojen ja EU:n taloudellista ja poliittista ylivoimaa vastaan ja luoda tilaa omissa maissaan sosiaalisesti ja ekologisesti kestäville vaihtoehdoille ilman suurten maiden sanelemien vapaakauppasopimusten pakottavia sääntöjä. Aika lupaava on kymmenen maan muodostama uusi yhteistyöorganisaatio, ALBA. Alba on kuitenkin haavoit-

tuva sillä sitä johtavat Venezuela ja Kuuba.

Yhdysvallat saattaa helposti vastustaa Alban merkityksen kasvua. Olisi tärkeää, ettei Latinalais-Amerikan poliittinen tilanne kärjisty Chavezin ja USAn väliseksi nokkimiseksi vaan että alueen yhteistyö voisi kehittyä kunkin maan erilaisuutta ja omia vaihtoehtoja kunnioittaen ja että yhteistyö rakentuisi edelleen voimakkaasti kansalaisten yhteistyön varaan.

Joka tapauksessa eurooppalaisilla ja Euroopan Unionilla olisi varmasti paljon opittavaa siitä miten kansalaisliikkeiden voimin pysäytetään politiikan alistaminen vapaakauppasopimuksille ja miten rakennetaan alueellinen yhteistyö kansanvaltaa kunnioittaen.

Thomas Wallgren

Kirjoittaja on Helsingin yliopiston filosofian laitoksen johtaja ja VEU:n hallituksen jäsen. Hänen puheenvuoronsa Paraguayn Asuncionissa pidetyssä kokouksessa on englanniksi luettavissa VEU:n kotisivuilta osoitteessa www.veu.fi/

Thomas Wallgren osallistui Alueellinen yhteistyö: mahdollisuus kriisien voittamiseen -kokoukseen Paraguayssa.

Pohjoismaisen hyvinvointivaltion alasajo ja sosiaalinen polkumyynti lopetettava

Ennen Irlannin jo toista kansanäänestystä Lissabonin sopimuksesta on jälleen syytä arvioida, miten ja miksi maamme porvarihallitus systemaattisesti romuttaa pohjoismaisen hyvinvointimallimme perustaa, muka EU:n vaatimusten mukaisesti. Nobelisti Krugmanin suosittelemaa elvytystä ei Suomessa ole näköpiirissä, vaan Kataisen budjetti jatkaa julkisten palvelujen ja progressiivisen verolinjan alasajoa.

Kuntien talous ajetaan kuralle ja palvelurakennetta uudistetaan yksinomaan asukkaille välttämättömiä sosiaali-, terveys- ja opetustointia yksityistämällä.

Näköpiirissä on pakko-kuntaliitoksia, ilmiriita sai-

raanhoito/peruspalvelupii-rimallia ajavan Kokoomuksen ja maakuntamallia ajavan Keskustan "hyvä veli"-akselijen välillä. Tässä tohinassa jäävät pahasti jalkoihin kaikkein heikoimmassa asemassa olevat väestöryhmät eli lastensuojelulapset, päihde- ja mielenterveysongelmaiset ja ikääntyneet vaikeavammaisen yhdessä työttömien maahanmuuttajien kanssa – suorastaan heitteille.

Heille on tarjolla vain erilaisia palveluseleitä, köyhäinhoidon ja huutolaisuuden uusia muotoja jatkuvi- en omavastuiden lisäämisen ohella. Tätä linjaa hallitus perustelee EU:n direktiiveillä ja markkinoiden pakolla, jotka velvoittavat mu-

ka kunnat kilpailuttamaan ja ulkoistamaan myös subjektiivisten oikeuksien piirissä olevia palveluja.

Vanhasen-Kataisen hallitus toteuttaa suurpääoman etujen mukaista erittäin kovaa talouspolitiikkaa, jossa kansalaisten perusoikeuksista tulee pelkkää kauppatavara.

Tällainen meno on saattava pysäytetyksi, jotta kansalaisia uhkaava syrjäyttäminen ja heitteillejätö estetään, vaikkapa joukko-voimalla, onhan ensi vuosi 2010 myös EU:n köyhyyden vastaisen toiminnan teema- vuosi,

toteaa
"toinen perämies"

Harmaan talouden 1.torjuntaohjelman 6-vuotispäivänä verovapaa EU-vuokratyövoima polkee työehtoja

Elvytysraha valuu halpamaihin, kova talousrikollisuus pesiytymässä

Eduskunnassa on tämän vuoden aikana ollut säädettävänä pari lakimuutosta joilla tavoitellaan viranomaisyhteistyön tehostamista harmaan talouden torjunnassa. Parhailaan työelämä- ja tasa-arvovaliokunta käsittelee ulkomaalaisrekisterilain ja verotusmenettelylain muutoksia. Lakiesitykset ovat sirpaleisia ja verohallituksen/valtiovarainministeriön tahto tehokkaan lainsäädännön synnyttämiseksi näyttää puuttuvan. Jarrupoljinta painaa joukko valtakunnan isokenkäisiä.

Pääministeri Matti Vanhasen II hallituksen ohjelmassa on todettu: "Osana harmaan talouden torjuntaa selvitetään mahdollisuus luoda **julkinen tietopalvelu**, josta voidaan varmistaa, että palveluntarjoaja on hoitanut vero-, työnantaja- yms. velvoitteet asianmukaisesti." Kun tiedustelin valmistelujen vaihetta, sain vastauksen, että asia ei ole edennyt.

Julkinen tietopalvelu tarvitaan. On täysin käsittämätöntä, että Suomessa on sallittu pian 6 vuotta kymmenien tuhansien EU-alueelta välitettyjen vuokratyöläisten polkumyynti ja täkäläisten työehtojen rikkominen sekä kaiken lisäksi lähes täydellinen verovapaus. Verohallituksen arvi- on mukaan yli 90 % tästä työvoimasta ei noudata voimassa olevaa vero- ja sosiaalivakuutuslainsäädäntöä. Kuinkahan moni suomalainen ilmoittautuisi verotoimistoon, jos rekisteröityminen olisi vapaaehtoista? Julkisuudessa hieman yksioikoisesti sormi osoittaa ulkomaille tai tänne välitettyihin työntekijöihin. Suomeen välitetty työntekijä tekee eläkkeen työtä, jota hänelle osoitetaan. Harmaan talouden juuret ovat todellisuudessa Suomessa ja vaikka siinä ovat mukana myös ulkomaiset yritykset ja rahat, on harmaa liiketoiminta usein junailtu Suomesta käsin. Kun laitton toiminta on saanut rauhassa vuosia vakiintua, on myös ns. kova talousrikollisuus rakentamassa pesää mm. rakennuslalle ja laivanrakennusteollisuuteen.

Tästä muistuttavat jatkuvasti mm. rakennusalan järjestöt, rikospoliisi, syyttäjälaitos ja talousrikostutkijat.

EU-alueelta Suomeen lähetettyjen työntekijöiden asema ei ole kadehdittava. Suomi toteutti EU:n direktiivin 16.12.1999 voimaan tulleella lailla lähetetyistä työntekijöistä. Lain valvonta pohjautuu oletukseen, että vahinkoa kärsinyt nostaa itse kanteen työnantajaansa vastaan.

Laki on ollut voimassa pian kymmenen vuotta, mutta tiedossa ei ole ainoatakaan oikeudenkäyntiä. Mm. Rakennusliitto ei ole voinut nostaa yhtäkään kannetta ulkomailta työvoimaa lähettäviä yhtiöitä vastaan. Halpatyövoimalla keinotteleva ihmiskauppias sai suojan, työntekijä ei.

Harmaan talouden salliminen, pimeä työ vie yhteiskunnalta laiminlyötyinä veroina, eläke- ja sosiaalimaksuina enemmän kuin keskipalkkainen kirvesmies tai telakkatyöläinen saa nettopalkkaa. Summa kostuu laiminlyödyistä arvonlisäveroista, työntekijän tuloveroista, työeläke- ym. sosiaalimaksuista. Ei ihme, että yhteiskunnan menetykset nousevat helposti satoihin miljooniin.

Talouslama on kiristänyt entisestään kilpailua vähenevistä tilauksista. Epäterveet ilmiöt lisääntyvät. Myös valtion ja kuntien vero- ja velkarahoin käynnistetyissä investoinneissa ja suurehkoissa alus- ja laitetilauksissa työ uhkaa valua alihankintoina ulkomaille tai vero- ym. velvoitteita ja suomalaisia työehtoja rikkoville yrityksille. On asetettava ehtoja ja vaadittava korkeaa kotimaisuusastetta, suojattava osaamistamme, elvytettävä kotimaista työtä ja työllisyyttä, eikä harmaata taloutta.

Jyrki Yrttiaho

kansanedustaja/vas.
työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan
ja tulevaisuusvaliokunnan jäsen

VEU toimii

Helsingissä järjestettiin keväällä 24.5.2009 Maailma kylässä- festivaalit johon aikaisempien vuosien mukaan osallistui kymmeniätuhansia ihmisiä. VEU osallistui tapahtumaan. Teltalla keskusteltiin Euroopan unioniin liittyvistä ongelmista, vaihtoehtoista ja jaettiin materiaalia.

4.6.2009 oli puolustusvoimien lippupäivä jolloin Veu:n telta oli Kolmen Sepän aukiolla. Saateesta huolimatta jaettiin materiaalia ja kerrottiin Eu:n militarisoinnista.

Markka, maailmanraha vai Nordek?

Kun Stora Enso siirtää tuotantoaan Suomesta Ruotsiin, kun Ruotsista tuodaan meille maitoa, sahatavaraa, lihaa ja kun euron arvo dollariin verrattuna nousi pahimmillaan 85 prosenttia tällä vuosikymmenellä, niin luulisi jo jokaisen itselleen rehellisen käsittävän, että euro on ollut kaikkea muuta kuin siunaukseksi Suomelle ja suomalaisille. Euro on ollut katastrofi ja euro syntää myös nykyistä lamaa Suomessa. Muut Pohjoismaat eivät olekaan euromaita.

Euro eli EU:n talous- ja rahaliittoon pyrkiminen aiheutti jo paljon ennen jäsenyyttämme Euroopan laajuisen laman, integraatiolaman, 90-luvun alussa. Silloin elettiin ylikorkeitten ja jäykkien valuuttojen aikaa, valtioiden alijäämäiset budjetit olivat kiellettyjä, reaalin korko nousi Suomessakin ja missään ei ollut kunnolla kysyntää.

Integraatiorahanketta ei tietenkään voitu nimeä syylliseksi lamaan, eikä voitu huomata, että oli se lama naapurissakin. Syyllinen oli poliitikkojen ja median

mielestä tavallinen kansalainen, idänkauppa tai pankinjohtaja.

Tällä vuosikymmenellä viisaat taloustoimittajat eivät ole lainkaan huomanneet, että suomalaisten palkat nousivat 85 prosenttia amerikkalaisiin verrattuna valuuttamuutoksen johdosta. Sen sijaan on väitetty, että euro olisi vakaa, mikä on siis täyttä puppua, ja nyt sitten kiistellään prosentin kymmenysten suuruisista palkankorotuksista. Niistä riittää kirjoittamista. Suhteellisuudentaju puuttuu.

Pitänee muistaa, että taloustiede on lähinnä uskontoa ja taloudesta kirjoittaminen uskonnon harjoittamista. Siinä mielessä tämäkin kirjoitukseni on hartauskirjoitus. Kannattaa ajatella myös omilla aivoillaan.

Omilla pienillä aivoillani ajatellen tässä tilanteessa pitää vetää nopeasti johtopäätökset ja palata omaan valuuttaan, Markkaan. Tai sitten otetaan esille Nordek hankkeen ajatus pohjoismaisesta valuutasta, minkä suomalaiset aikoinaan kaa-

Mauri Nygård.

toivat. Jospa ruotsalaiset suostuisivat asiaa harkitsemaan.

Joillekin euron jäärapäinen puolustaminen saattaa olla seurausta vielä suuremmasta hankkeesta ja ajatuksesta, maailmanvaluutasta. Se on toki uskallettu jo lausua ääneenkin. Tässä katsannossa eurosta luopuminen

olisi askel taaksepäin. Siispä mieluummin valehdellaan ja vääristellään. Kehutaan euroa kuten Unionia yleensäkin.

Äkkipäätä maailmanvaluutta saattaa vaikuttaa hienolta, mutta sen jälkeen kilpailtaisiin vain mahdollisimman alhaisilla palkoilla, heikolla sosiaaliturvalla, työ-

läisten nöyryydellä ja pitkillä työajoilla. Devalvaatioita ei olisi. Missä tuolloin olisi sitten kulutuksen kasvua, kysyntää? Missä talouden veturi? Ei välttämättä missään. Deflaatiotalous olisi lähellä. Siitähän Japanissa on jo nautittu esimakua ja lähellä se on tämän päivän Euroopassakin.

Jopa joillakin ns. taloustieteilijöillä on ymmärrystä useiden valuuttojen puolesta maapallolla, ja samalla devalvaatioiden puolesta. Jonkin maan devalvaatio saa aikaiseksi talouskasvun tuossa maassa, ja näin kasvulla on jossain päin maapalloa taas veturi.

Unelma maailmanvaluutasta merkitsisi toteutessaan myös hurjaa vallan keskittymistä ja hyvästejä ns. demokratielle. Valuuttaan liittyy nimittäin myös raha- ja talouspolitiikankin harjoittaminen. Olisiko se esimerkiksi USA:n keskuspankki, yksityinen liikeyritys, joka saisi oikeuden rahapolitiikan harjoittamiseen?

Mauri Nygård

VEU:n hallituksen jäsen
Fil.lis.

Euroopasta ei mitään uutta?

– kansalaiset Euroopan unionia etsimässä

Euroopasta ei mitään uutta? – kansalaiset Euroopan unionia etsimässä. Toim. Hanna Kuusela Hanna ja Otto Bruun. Gaudeamus, 2009. 269 sivua. Hinta: 28 euroa.

EU ei tunnu kiinnostavan ketään. Se on kansalaisilleen etäinen ja byrokraattinen. Poliittinen keskustelu unionista on vähäistä, kun vaihtoehtoja ei ole. On oltava joko Euroopan puolella tai sitä vastaan. Samalla kriittinen pohdinta jää usein populismin varjoon.

Euroopasta ei mitään uutta vastaa tähän apatiaan. Kirjassa etsitään eurooppalaisen kansalaisyhteiskunnan ääntä ja pohditaan avoimesti, onko EU olemassa-

olonsa ja oikeutuksensa arvoinen. Mitä sanovat ilman lupaa tänne tulleet siirtolaiset tai vaaliurnat hylänneet kansalaiset? Kuka hyötyy EU:n talouskasvusta, ja millainen on EU:n vastuu maailmassa? Millaisia ovat

unionin saavutukset, ja millaiselta näyttää tulevaisuus?

Artikkelien kirjoittajat tulevat ympäri Eurooppaa, osa akateemisesta maailmasta ja osa kansalaisliikkeistä. Kirjan lukeminen ei vaadi ennakkotietoja unionista. Se soveltuu erityisesti niille kansalaisille, joita EU ei tähän saakka ole kiinnostanut.

I Myyttejä murtamassa

Thomas Wallgren: Euroopan kysymyksestä kohti vaihtoehtoisia tulevaisuuksia

Otto Bruun & Hanna Kuusela: EU:n globaali rooli - Illuusio itsekriittisyydestä

Jan Öberg: EU:n tulevaisuus: uusi rauhanprojekti vai militarisoitunut supervalta?

Jukka Könönen: Euroopan rajat ja rajojen Eurooppa Nadja Stamselberg: Eurooppalainen identiteetti: todellinen rakennelma vai rakennettu todellisuus?

II Myyteistä muutokseen Fabian Schuppert: Taloudellista kasvua ja työpaikkoja kestäväällä kehityksellä. Tyhjää retoriikkaa vai tie vihreämpään tulevaisuuteen?

Frieder Otto Wolf: EU taloudellisena projektina

Elina Palola: Sosiaalipolitiikan haaste Euroopan unionille

Kari Karppinen: Eurooppalainen julkisuus? Julkinen keskustelu ja viestintä EU:n demokratisoimisessa

Etienne Balibar: Vaikea Eurooppa. Demokratia työn alla.

Hanna Kuusela ja Otto Bruun ovat erityisesti Eurooppa-kysymyksissä aktiivituneita kansalaisia, jotka ovat toimineet eurooppalaisissa kansalaisliikkeissä. Kuusela tekee kulttuurintutkimuksen väitöskirjaa University of Londonissa, ja Bruun valmistuu talous- ja sosiaalhistoriasta Helsingin yliopistosta. Muut kirjoittajat tulevat ympäri Eurooppaa ja kattavat kirjon professoreista kansalaisaktivisteihin.

Kirjassa on VEU:n hallituksen jäsen Thomas Wallgrenin kirjoitus "Euroopan yhdyntymisen, demokratia ja universaali etiikka."

Pelastaako EU?

Kaksikymmentä vuotta sitten tapahtui paljon: Neuvostoliitto luhistui, Itäblokin maat itsenäistyivät ja kylmä sota päättyi. Siitä seurannut Baltian maiden ja joidenkin muidenkin maiden liittyminen sotiliitto Natoon antoivat Suomen poliittiselle eliitille vapauksia ulkopoliittikkansa toteuttamiseen. Suomen ulkopoliittisen johdon ratkaisu tässä uudessa valintatilanteessa oli irti idästä ja sidoksiin länteen.

Käyttämättömäksi jäi se mahdollisuus, että Suomi sitoutumattomana, puolueettomana maana talousblokkien välissä ja Sveitsin tavoin olisi täysimääräisesti hyödyntänyt tämän suuren mahdollisuuden. Oli suuri virhe olla käyttämättä Ve-

näjän kaupan suuret mahdollisuudet, joihin oli valmiit perinteet.

Useat pääasiassa EU:iin orientoitumisen vuoksi tapahtuneet virheratkaisut johtivat Suomen 90-luvun alussa ennen kokemattoon lamaan ja pankkikriisiin. Valtio velkaantui, tuhansia yrityksiä ajettiin konkurssiin, työttömyys nousi lähes 20 prosenttiin ja julkishallinnon alasajo alkoi. Kävi niin kuin aina: syylliset palkittiin ja syyttömät eli vähäosaisiin kansanosia pantiin kärsijäksi. Tässä taloustilanteessa valtaeliitti halusi luovuttaa konkurssipesän "suurempiin käsiin" eli EU:lle ja näin välttyä vastuusta. Menetimme korkeimman lainsäädäntö- ja tuomiovallan eli luovutim-

me mahdollisuuden päättää omista asioistamme.

Sama perustelu kriisin ratkaisemiseksi on nyt nykyisen laman iskettyä käytössä vaikkapa Islannissa. Maa hakee EU:n jäsenyyttä ja perusteena on usko EU:n kykyyn pelastaa maan talous. Näinköhän on? Sopivana pelotteena se on yleisen mielipiteen muokkaajana kyllä käyttökelpoinen.

Suomen kansa jakautui kahtia suhtautumisesaan EU:iin ja on sitä edelleen. Kriittisyys on jopa viime vuoden aikana lisääntynyt. Syynä skeptisyyteen on se, että EU:n vaikutukset ihmisten jokapäiväiseen elämään ja varsinkin tulevaisuuteen koetaan kielteiseksi. Pysyvä korkea työttömyys, tuloerojen rajua kas-

vu, lisääntyvä epätasa-arvo, päämäärätön poukkoilu ja omista periaatteistaan tai toimintasäännöistään piittaamaton jäsenvaltioiden alistaminen ovat raakoja esimerkkejä siitä poliittisesta ohjauksesta, jota Euroopan unioni harrastaa.

Vai mitä on sanottava Irlannin kansanäänestyksestä, jonka taannoinen tulos selvä EI ei olekaan EI, vaan perustuslakiesitys halutaan väkisin hyväksyttävä kansan tahdosta välittämättä uudessa äänestyksessä. Perusteena kansalaisille on jälleen maan heikko talous, jonka EU-sopimuksen hyväksymisen muka pelastaa.

Kriittinen tieto Euroopan unionista on harvinaista herkkua suomalaisessa mediassa.

Vaihtoehto EU:lle tiedotuskeskuksen tärkeä tehtävä on keksiä keinot, joilla EU-kriittisyys saadaan kannavoiduksi poliittiseen päätöksentekoon. Olemme pieni järjestö, ja EU-kriittiset ihmiset ovat jakautuneet useiksi pieniksi liikkeiksi. Valtaosa EU-kriittisistä äänestäjistä jupisee itseksensä ja käyttäytyy vaaleissa aina samalla tavalla kuin ennenkin. Tämä joukko on suurempi kuin yksikään poliittinen puolue meillä Suomessa.

Jussi Lilja
VEU:n pääsihteeri

Miksi kannattaa olla VEU:n jäsen?

Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry välittää kriittistä tietoa EU-politiikan vaikutuksista ja tarjoaa kansalaisille hyvän toimintafoorumin.

Koska EU-ratkaisut ovat puhtaasti poliittisia, viimeinen sana on oltava meillä itsellämme.

Haluamme päätösvallan säilyvän kansalaisilla. Tavoitteemme on liittovaltiokehityksen pysäyttäminen - ja Suomi irti EU:sta!

Jos et ole jäsen, liity nyt!

Ilmoita maksaessasi riittävät yhteystietosi, jotta posti tulee varmasti perille.

Jäsenmaksuun kuuluu VAIHTOEHTO-lehden vuosikerta!

Ilmoita nimesi osoitteesi ja mahdolliset muut yhteystietosi e-maililla oheisen linkin kautta:

veu@co.inet.fi

Haluatko mukaan aktiiviseen toimintaan? VEU on mukana mm. Sosiaalifoorumissa, Maailma Kylässä-festivaaleilla ja lisäksi VEU järjestää omia tapahtumia. Näihin kaikkiin

tarvitaan käytännön tekijöitä. Ilmoittaudu toimistoon puhelimitse, sähköpostilla tai kirjeitse niin saat tietoa seuraavista tapahtumista joissa voit olla mukana.

Jäsenmaksut:

Henkilöjäsen 17 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Työtön/opiskelija 8,50 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Perhejäsenmaksu 34 euroa/vuosi, sisältää Vaihtoehto-lehden vuosikerran

Jäsenmaksutilimme: Sampo 800015-926663

Ilmoita osoitetietosi mielellään erikseen kirjeellä, e-maililla tai puhelimitse.

Saajan tilinumero, saaja Mottagarens kontonummer, mottagare Sampo 800015-926663 Vaihtoehto EU:lle Tiedotuskeskus ry Mäkelänkatu 15 00550 Helsinki		TILISIIRTO GIRERING Jäsenmaksu, sis.lehden 17 € Opiskelijat, työttömät 8,50 € Perhejäsenmaksu 34 € Kannatusmaksu Huom! Kirjoita selvästi nimi, osoite, maksulaji, summa sekä vuosi Vesi! Meddelande		KUITTI KVITTO Saaja ja makseja Mottagare och betalare	
Maksaja Betalare		Vilenumero referensnummer		Vilenumero Referensnummer	
Allekirjoitus Underskrift		Eräpäivä Förfalldag €		€	
Tilitä n:o Från konto nr				Tilitä n:o Till konto nr	
				Tilitä n:o Från konto nr	

Natoon... Natoon...

"Euroopan unioni tarvitsee yhteisen puolustuksen. Siihen on mielestäni siirryttävä mahdollisimman pian." Näin aloittaa Gustav Hägglund, Suomen puolustusvoimien entinen komentaja ja EU:n sotilaskomitean entinen puheenjohtaja. kirjansa *Euroopan puolustus*. Hägglundin mukaan EU:n kannattaisi kehittyä vähitellen Naton "eurooppalaiseksi pilariksi". EU ja Nato ikään kuin vaihtaisivat rooleja: tulevaisuudessa EU hoitaisi aluepuolustuksen, kun taas Naton tehtäväksi jäisivät kriisinhallintaoperaatiot Euroopan ulkopuolella.

Hägglundin mielestä on vain luontevaa, että liittoutumattomat EU-maat tulisivat aikoinaan myös Naton jäseniksi. Samaa mieltä ovat tätä nykyä monet tasavaltamme hallituksen ministerit - puolustusministeri Jyri Häkämies ja ulkoministeri Alexander Stubb etunässä.

EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittinen kulmakivi

on jäsenmaiden lojaalisuus. Se merkitsee, että kansainvälisissä järjestöissä ja konferensseissa on tuettava yhteisiä kantoja. EU saanee myöskin oman ulkoministerinsä, joka toimii yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeana edustajana. Tällä tavalla tehostetaan toimintaa ja vältetään, että joku mitätön pääministeri jostain pienestä jäsenmaasta näytelisi liian suurta roolia.

Suomen kansainväliselle roolille, joka on sodan jälkeen saanut tunnustusta eri puolilla maailmaa rauhan- ja turvallisuudesta ja diplomatian korostamisesta on kulkemassa tiensä päähän. Sen tilalle tarjotaan nyt yhtenäistä käytäntöä. Se on jo kirjattu Naton ja EU:n toimintaohjeisiin ja muutama vuosi sitten myös Suomen uuden rauhanturvalain sisällöksi. Enää ei tarvita edes YK:n mandaattia kun sotilaallisiin toimenpiteisiin ryhdytään.

Miksi emme jo ole Naton jäseniä? Suurimpana kan-

Jussi Lilja

KUVA: TOIVO KOIVISTO

tona on kansalaisten mielipide. Vuodesta toiseen eri mielipidemittausten mukaan suomalaiset eivät halua Suomen liittyvän Naton jäseneksi. Hiljattain kysyt-

tiin suurimpien lehtien päätoimittajien kantaa asiaan. Yhdeksän kymmenestä kannatti Naton jäsenyyttä.

Toivottavasti kansalaisten "kantti pitää" Nato-intoisten

poliitikkojen ja median paineessa!

Jussi Lilja
VEU:n pääsihteeri

EU:n militarisointia vastaan ja tiukka ei Natolle

Vaihtoehto EU:lle ry:n hallitus

Puheenjohtaja

Olli Salin, (09) 3104 3816, olli.salin@hel.fi

Varapuheenjohtaja

Thomas Wallgren, puh. k.(09) 241 3236, thomas.wallgren@helsinki.fi

Jäsenet

Magdalena Brunberg, 050 539 5087, magdalena@pp.inet.fi

Päivi Eskola, 040 707 7977, paivie@nic.fi

Antti Holopainen, 0400 417 390, Antti.holopainen@a-klinikka.fi

Stig Lång, 050 410 0139, stigliang84@hotmail.com

Arto Viitaniemi, 041 460 6916, arto.viitaniemi@kolumbus.fi

Jyrki Yrttiaho, 050 553 6349, jyrki.yrttiaho@eduskunta.fi

Mauri Nygård, 0400 540 678, mnyg@pp.kpnet.fi

Varajäsenet

Elina Haapala, 040 700 0715, elina.haapala@pp.inet.fi

Tanja Pelttari, 040 716 1982, tanja.pelttari@suomi24.fi

Pekka Lundgren, 050 531 7763, pekka.lundgren@hotmail.com

Noora Ojala, 045 673 0713 noora.ojala@gmail.com

Pääsihteeri

Jussi Lilja, 0400 722 706, jussi.lilja@iki.fi

Toimisto

(09) 682 3422, veu@co.inet.fi